

ולקח מאחת מהנה - בתוך החנות ספקו אסור, דכל קבוע כמחצה על מחצה נידון, דנפקא לן מן וארב לו וקם עליו (בפרק בתרא דיומא) (פד, ב) +מסורת הש"ס: [בפ"ט דסנהדרין עט, ב] + ובפרק קמא דכתובות (טו, א).
ובנמצא - בשר הנמצא בקרקע בין החנויות - הלך אחר הרוב, דכל דפריש מרובה פריש, דכיון דפריש - אין כאן תורת קבוע.
שתי קופות - דבר זה אנו יכולין ללמדו ממשנת שתי קופות, דתלינן לקולא.
ולפניהן שני סאין - של פירות.
ונפלו אלו לתוך אלו - הסאין לתוך אלו הקופות, וידוע לנו שהאחד נפל בזו ואחד בזו, ואין ידוע אי זה בזו ואי זה בזו.
הרי אלו מותרין - פירות של קופות החולין מותרין לזר כבתחלה - אפילו אין בקופה כדי להעלות הסאה באחד ומאה, שאנו אומרים: חולין לתוך חולין נפלו, אלמא: תלינן לקולא היתר בהיתר ואיסור באיסור, ואף על גב דאיכא למימר איפכא - הכא נמי לקולא תלינן, ואמרינן: החמץ נכנס לשאינו בדוק, והמצה לבדוק.

ומדרבנן אסרו בקבוע זה דמדאורייתא לא חשיב קבוע אלא כשהאיסור ידוע במקומו ולהכי נמי גזרינן התם טפי שמא יקח מן הקבוע מבנמצא כיון שאין האיסור ידוע.
היינו שתי קופות - הך סוגיא דמדמה בדיקת חמץ לשתי קופות לא אתי בר"ל דמוקי בשילהי הערל (יבמות פב.) להך דשתי קופות כשרבו חולין על התרומה אלא כר' יוחנן דלא בעי התם רבייה דלדידיה א"ש דמדמי חמץ לההיא וכולה שמעתא מיירי שהככר כל כך גדול דליכא למימר אכלתיה.